

בתי המשפט

עפ 070921/04

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

בשבתו כבית המשפט לערעורים פליליים

תאריך: 25/12/2005

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר, סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

בעניין: מדינת ישראל – על-ידי פרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

המעוררת

ע"י ב"כ עו"ד גב' ברכה פלוס

נ ג ד

גילי בן אליהו בר-לב

המשיב

ע"י ב"כ עו"ד נתן קנת

נוכחים: ב"כ המעוררת עו"ד גב' פלוס

המשיב וב"כ עו"ד קנת

פרוטוקול

ב"כ המעוררת: החשוד עבד כמפקח במס הכנסה והיה נגיש למחשבים במהלך פשיטה של מע"מ מ 5.9.00 בבית אביו העוסק בנקיון שיקים נתפסו פלטי מחשב של מס הכנסה אודות חברות ואנשים הקשורים לעסקי אביו. פלטים אלה הוצאו במהלך עבודתו של המשיב. בדיון מ 13.1.04 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו תוקן כתב האישום ונמחקו מילים בסעיף 6, הנאשם הואשם לפי סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות והחוק קובע לצידה עונש של 5 שנים. הנאשם נשלח לתסקיר בטרם הרשעה התביעה הבהירה כי תעמוד על הרשעה.

בית משפט קמא טעה כאשר לא הרשיע, אי הרשעה יש לו העברת מסר של סלחנות למעשה המשיב. בית המשפט לא נתן משפט ראוי ולא התייחס לכך שהנאשם ביצע את העבירות בהיותו עובד ציבור שניצל את תפקידו לצורך קבלת המידע. בית המשפט לא נתן משקל ראוי לכך שהמשיב עבד כמפקח במס הכנסה בשנים 99-00 וביצע את העבירות במשך שנתיים. טעה בית המשפט שקבע שנסיונותיו האישיות גוברות על האינטרס הציבורי, העבירה פוגעת בציבור. טעה בית משפט קמא כשקבע שהשיהוי בהגשת כתב אישום משמש עילה לאי הרשעה בדיון. שיקול זה יכול להיות לעניין העונש אולם אין לו משקל ממשי לעניין הרשעה. העבירות בוצעו ב-99-00 והחומר נתפס בספט' 00 התלונה היתה ב 00 התיק הגיע אלינו ביולי 01 וכתב האישום הוגש בספט 03. לשני הדיונים הראשונים לא התייצב הנאשם אך סניגורו התייצב.

בתי המשפט

עפ 070921/04

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

בשבתו כבית המשפט לערעורים פליליים

תאריך: 25/12/2005

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר, סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

מפנה לפס"ד של הרכב זה בעניינו של אישנייה שם קשר המשיב קשר עם אחר ובית משפט השלום לא הרשיע והרכב זה הפך זאת, שם החל המשיב בלימודים וההרשעה לא מונעת רשיון רו"ח. מפנה לחנן אהרונוביץ שהיה עובד ציבור ובית משפט זה הרשיעו. טעה בית משפט קמא כשקיבל את המלצת שירות המבחן כפי שהיא ולא ערך איזון נכון בין נסיבותיו האישיות לבין האינטרס הציבורי.

אבקש להרשיע את הנאשם ולקבל את ערעור המדינה ולגזור עליו מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ המשיב: לא היתה סטיה מההלכה כשלא הורשע המשיב. מפנה לכתב האישום גם שם לא כתוב שהוא ביצע את המעשים במספר רב של פעמים כאשר זה היה במשך פעמיים מספר פלטים. בבית משפט קמא השופט לא טעה כשהוא התחשב בנסיבות המיוחדות של הנאשם עצמו. לגבי סטיה מההלכה הרי שאין פה סטיה מההלכה. כל פסקי הדין שהיו עד היום וערכתי בדיקה ממצה היו רק של בתי דין למשמעת. מפנה לעשרות פסקי דין של בית משפט למשמעת גם במקרים הרבה יותר חמורים כאשר הענישה היתה נזיפה וקנס ולא הוגשו כתבי אישום.

תסקיר קצין המבחן אמר שזה היה כשלון חד פעמי, שהוא הבין את חומרת המעשה והביע חרטה. המשיב נענש יותר מהעונש שחברתי אפילו מבקשת. בכל המקרים שהיו בעבר הביאו אנשים כאלה לבית דין למשמעת בלבד. האיש הזה לא הובא לבית דין למשמעת, הוא פוטר, קראו לו ואמרו לו להסכים להתפטר ושלא יוגש נגדו ושבזה יגמר הענין. הוא פוטר ושלוש שנים אחרי זה מוגש כתב אישום נגדו, מגיעים להסדר טיעון והוא מופנה אל קצין המבחן.

להבדיל ממקרים אחרים המשיב לא עשה זאת עבור בצע כסף. הוא שימש כמפקח וכמדריך באוניברסיטה והוא הוציא מספר פלטים שאביו באמת עבד אבל הפלטים לא נמצאו אצל אביו אלא אצלו, אין כל כך מחלוקת.

הואיל והודינו בכתב האישום אני לא אחזור בי מהטיעונים שנטענו בבית משפט קמא. יש לזכור שהשופט קמא ואני מפנה לעמ' 11 להחלטה, לקח את כל הנסיבות. המערער אז היה מתמחה לראיית חשבון והיום הוא רואה חשבון והוא דירקטור בחברה ציבורית והוא יקרוס היום מבחינת המקצועיות שלו וזה יהרוס לו את הקריירה.

כאשר בית המשפט מפנה לכך שישנה עבירה של הפרת אמונים הרי שלכן הוא נענש בפיטורים. המשיב בזמנו היה בחור צעיר שעשה מעידה חד פעמית ושטות וקצין המבחן לקחת זאת בחשבון וגם בית המשפט.

בתי המשפט

עפ 070921/04

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

בשבתו כבית המשפט לערעורים פליליים

תאריך: 25/12/2005

כב' השופטת ד' ברלינר, סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

אני מפנה ל-14 נימוקים אותם מניתי שהשופט כתב בסוף עמוד 10 ובעמ' 11. אני מפנה בהמשך לשורה 18, עמ' 11 לבקשה שם אומר בית המשפט שניתן לכלול את מקרהו כאחד מהמקרים החריגים המצדיקים אי הרשעה, מפנה. בית משפט קמא אומר שלמרות הכל הנסיבות האלה הוא הגיע למסקנה שהן הנסיבות החריגות ביותר שמצדיקות את אי ההרשעה.

ב"כ המערערת: אני רוצה לומר שהעובדה שהמשיב רואה חשבון ומשפטן פועלת רק לחובתו.

המשיב: בזמנו אני קיבלתי הבטחה שלטונית מפקיד השומה שאני אסכים לפיטוריי ובזה הם יראו את העניין כגמור, לכן הסכמתי. לראיה העניין הזה לא מוזכר בתיק האישי שלי בנציבות שירות המדינה. מה גם שנאמר לי שאני יוכל להגיש מועמדות לכל תפקיד שאני רוצה כי הנושא לא מוזכר והם ראו את זה כגמור.

בנציבות שירות המדינה הראו לי את ההוראה בתקשיר. אני מפנה לכך שלא היו הוכחות בבית המשפט והגענו להסדר.

פסק דין

1. המשיב שימש בשנים 1999-2000 מפקח מס הכנסה באגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין בתל אביב. מתוקף עבודתו, היתה למשיב נגישות למאגר המידע של מס הכנסה. מאגר זה כולל נתונים אישיים רבים אודות אזרחים וחברות. המשיב חדר למאגרי המידע הללו ושלף נתונים, שלא לצורך תפקידו.

הנתונים כללו מידע על מחזור עסקי של חברות, נתונים כספיים מפורטים, כתובות, קשרי משפחה, נדל"ן, נסיעות לחו"ל ועוד. את הנתונים הדפיס המשיב והעביר לאביו שעסק אותה עת בניכיון שיקים ועמד בקשרים עסקיים עם החברות והפרטים שלגביהם הוצאו פלטי המחשב.

בבית משפט קמא הגיעו הצדדים להסדר טיעון, מכוחו תוקן כתב האישום. העובדות שפורטו לעיל, משקפות את כתב האישום המתוקן. העבירה שיוחסה למשיב בסופו של יום

בתי המשפט

עפ 070921/04

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

בשבתו כבית המשפט לערעורים פליליים

תאריך: 25/12/2005

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר, סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

היתה הפרת סודיות של בעל גישה למאגר מידע, עבירה על סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981. כחלק מהסדר הטיעון, הופנה המשיב גם לקבלת תסקיר שירות מבחן, שיבחן בין היתר גם את אפשרות סיום ההליך ללא הרשעה. המדינה הודיעה כבר בשלב זה כי היא תעמוד על הרשעת המשיב. הסנגור היה רשאי לטעון כרצונו. שירות המבחן המליץ על סיום ההליך ללא הרשעה. בין היתר, נאמר בתסקיר כי מדובר ב"גבר צעיר בעל יכולות תפקודיות טובות, אשר העבירה אינה מעידה על קווי חשיבה עברייניים ובבסיסה צרכיו לריצוי אביו מתוך הזדהות וחיקוי". עוד אמר שירות המבחן, כי המשיב ער למניעי התנהגותו, "כשבכך יש להפחית מרמת הסיכון להישנותה"

בית משפט קמא (כב' השופט מ' פלד), קיבל את המלצת שירות המבחן ונמנע מהרשעתו של המשיב. על כך מערערת המדינה בפנינו.

2. את החלטתו נימק בית משפט קמא באלה:

- א. כתב האישום הוגש כשלוש שנים מיום ביצוע העבירה;
- ב. המשיב פוטר לאחר גילוי העבירה;
- ג. המשיב הוסמך מאז כרואה חשבון;
- ד. שירות המבחן התרשם כאמור כי אין מדובר בדפוסי התנהגות עבריינית;
- ה. מדובר בכישלון חד פעמי;

ו. בנסיבות אלה קבע בית משפט קמא, כי "הגם שמדובר בביצוע עבירה שאינה מן הקלות וחומרתה בולטת לאור האינטרס הציבורי שנפגע נראה כי בנסיבות הכוללות הנוגעות לנאשם...ניתן לכלול את מקרהו בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה" אליבא דבית משפט קמא "הרשעה בנסיבות הנוגעות לנאשם עלולה לפגוע יתר על המידה בו ולהוות מכשול ממשי לעתיד לבוא במקצועו ובפרנסתו".

בתי המשפט

עפ 070921/04

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

בשבתו כבית המשפט לערעורים פליליים

תאריך: 25/12/2005

כב' השופטת ד' ברלינר, סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

3. נראה לנו כי יש ממש בערעור המדינה, איזון אינטרס המשיב מול אינטרס הציבור מכתוב לדעתנו במקרה זה את קבלת ערעור המדינה והרשעת המשיב.

אלה נימוקנו:

א. בפן העובדתי: שגה בית משפט קמא כאשר התייחס לכך כאל אירוע חד פעמי. בכתב האישום שבו הודה המשיב נאמר במפורש כי מדובר ב"מועדים שונים במהלך תקופת עבודתו". לא רק במועדים שונים מדובר, אלא גם בפרטים או חברות שונות. לפיכך, לא ניתן לדבר על מעידה אחת, אלא על התנהגות שחזרה על עצמה במהלך התקופה הרלבנטית של שנתיים;

ב. אגף מס הכנסה ומסוי מקרקעין, הוא גוף שאחד מכלי העבודה שלו, אם לא המרכזי שבו, הינו מאגר המידע הגדול על אזרחי ישראל, לרבות חברות. בין היתר, מדובר במידע רגיש. פירטנו לעיל את הנושאים הנכללים בגדר מידע זה והרשימה אינה סגורה. אופיו של המידע, הרגישות שבו והסכנה כי ייפול לידיים לא נכונות מכתובה התייחסות קפדנית ומחמירה באשר לכל מקרה שבו "זולג" המידע החוצה.

ג. המשיב נטל חירות לעצמו לעשות שימוש במידע, שהוא חסוי על פי דיני המס השונים, כדי לקדם את האינטרסים של אביו. האב עסק בניכיון שיקים. האפשרות כי המידע יועבר בדרך זו לידיים לא נכונות לרבות גורמים עבריינים, הנוטלים חלק בשוק האפור, היא אפשרות ריאלית וממשית. מכל מקום, לא צריך להרחיק לכת בהשערות. די לנו בכך, שבמידע שהגיע לעובד הציבור מכוח תפקידו נעשה שימוש לצרכים פרטיים.

ד. באשר לזמן שחלף עד הגשת כתב האישום: אכן מדובר בתקופה ארוכה, אולם אין בכך כדי לגמד את משמעות המעשה, עד כדי הימנעות מהרשעה.

ה. באשר לפגיעה שתהיה בכך למשיב – איננו ממעיטים בערכה של זו. שמענו כי המשיב סיים בינתיים את לימודיו הן בראיית חשבון והן במשפטים. הדעת

בתי המשפט

עפ 070921/04

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

בשבתו כבית המשפט לערעורים פליליים

תאריך: 25/12/2005

בפני: כב' השופטת ד' ברלינר, סג"נ - אב"ד

כב' השופט ז' המר

כב' השופטת י' שיצר

נותנת, כי הרשעה תקשה עליו בתחומים אלה. יחד עם זאת, אנו רואים לציין כי ההרשעה איננה סוף פסוק. למועצת רואי החשבון יש שיקול דעת בנושא זה.

ו. צידו השני של המטבע באותו נושא, מחייב דווקא את הרשעתו של המשיב. המקצועות שמדובר בהן הן מקצועות שטומנים בחובם מרכיבים של אמון ויושר. לפיכך, משנהג המשיב כפי שנהג, האינטרס הציבורי מחייב כי יוטל עליו אותו כתם מוסרי המתבטא בהרשעה, וראה לעניין זה דברינו ע"פ 2034/94 **מדינת ישראל נ' מנוביץ** (לא פורסם).

ז. באשר לטענה כי ניתנה למשיב הבטחה, לפיה אם יסכים לפיטורין לא יוגש נגדו כתב אישום – פרט לדבריו של המשיב אין בפנינו ראיות בנושא זה, והמסמכים שהוגשו אינם מלמדים זאת, שעל כן איננו יכולים לייחס לדברים משקל של ממש.

סוף דבר :

אנו מקבלים את ערעור המדינה ומרשיעים את המשיב. בהתחשב בזמן שחלף אנו נמנעים מהטלת ענישה כלשהי ומסתפקים בשל"צ שהוטל בבית משפט קמא.

ניתן היום, כ"ד בכסלו תשס"ו (25 בדצמבר 2005), במעמד הצדדים.

י' שיצר, שופטת

ז' המר, שופט

ד' ברלינר, שופטת - סג"נ

אב"ד

קלדנית: א' סי